

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 12. Summum Imperatoris studium pro unione Græcorum cum Latinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

Sæcul. XV. A. C. 1439.

tus sancti mentionem fecerunt plures at
disertis omnino verbis, aut tantumdem
experimentibus docuisse, Spiritum san-
ctum a Patre & a Filio procedere, suam
que essentiam accipere; plurimos at-
tem, eundem a Patre per Filium pro-
dere affirmasse, quæ tamen in idem re-
ciderent: nonnullos autem eorum dixi-
se, Spiritum *ex* Filio & *per* Filium pro-
cedere; omnes illos, qui illum a Patre
(quod verissimum est) procedere ad-
struerent, nec vel semel quidem Filium
exclusisse; quod tamen, si Spiritus Sa-
cros a Filio non exiret, sine dubio fa-
cissent.

§. XII.

Summum Imperatoris studium pri- unione Græcorum.

Postremo Joannes Gallæciæ, ac
leti Conciliorum decreta subjuncta,
quæ omnino consentanea essent docim-
næ, quam Sanctus Leo Papa in respond-
ad Turibium Episcopum tradidit: Quen-
summum Pontificem Synodus Chalcede-
nensis summis laudibus celebravit, nomi-
navitque *Virum nullius erroris vulneri po-*
tentem Propugnatorem, quem Deus Romæ
næ Ecclesiæ Papam providit, ad vitorianam
præparavit, doctrinis eum per omnia veri-
tatis attingens.

Pol-

Postquam igitur Joannes solidissimis, Sæcul. XV.
atque invictissimis argumentis, necnon A.C. 1439.

incomparabili eruditionis copia in duabus hisce Sessionibus integras octo horas de hoc articulo differuerisset, totius disputationis suæ summam Græcis scriptam porrexit, ut in suis privatis congressibus opportuno otio cuncta ad trutinam vocare possent. Verum in diversa abierunt Græci, nonnullis unionem abnuentibus, aliis eandem anxie expetentibus, & ad peroptatum illius exitum omnia media conquirentibus; quibus ipsem et Imperator accessit, ardentissimis votis anhelans, ut concordiam quovis etiam dispendio certam, firmamque redderet. Quare in alia Congregatione ejus hortatu quosdam ablegari decretum est, qui summo Pontifici significant, disputationibus operam perdi, atque aliam proinde unionis viam excogitandam esse. Quibus Papa respondit: *Si satisfactum vobis est per clarissimam & evidenter demonstrationem, Spiritum Sanctum procedere ex Patre & Filio, bene est, si minus, ex sacris Scripturis auctoritates contrarium afferentes iis, quæ dicuntur a nobis, proferatis. Si haec non vultis, conveniamus simul, fiatque Synodus: conficiat sacrum Sacerdos, iurandum demus Latini pariter & Græci: proferatur libere veritas per juramentum, & quod pluribus videbitur, hoc am-*

E e 2 plecta-

Sæcul. XV. plectamur, & nos, & vos. Nulla enim
 A.C. 1429. alia magis prompta animos conciliandis
 tio suppetit. Imperator simul ac summus
 Pontificis dictum ad se delatum penitus
 pisset, missis ad Eugenium Oratoribus
 eidem hunc in modum respondit, „me
 „ dium a tua Sanctitate ad procurandas
 „ unionem propositum usque adeo in
 „ congruum videtur, ut potius inde no
 „ va dissensionum semina spargerentur
 „ quoniam res, de qua dubitatur, per
 „ viam judicii decidenda foret, cum te
 „ men Græci nec judicare, nec judican
 „ velint: quapropter rogamus, ut San
 „ ctitas tua de alio unionis modo pro
 „ dere sollicita sit. „ Cuncta hæc con
 loquia integrum bimestre & amplius te
 nuerunt, Græcis interea singulas partes
 scripturæ, quam Joannes FF. Prædicto
 torum Provincialis consignaverat, sole
 tissima cura excutientibus. Quo facte
 Marcus Ephesinus non modo Latinorum
 dogma acceptari non posse defendit, sed
 etiam illud hæreticum appellare audie
 bat. Ex adverso Bessarion Nicænus
 perte profitebatur, dandam esse gloriam
 Deo, ac ingenuo fatendum, Latinorum
 dogma nec latum unguem a potissimum
 atque antiquiorum Orientalis Ecclesiæ
 Patrum doctrina discrepare; & si qui
 ex illis obscurius locuti fuissent, verum
 eorum sensum ab aliis, qui in propositis

quæ
 tenet
 ad t
 evide
 eluci
 Eph
 corru
 rupt
 omni
 tuste
 fuiss
 plur
 G
 mon
 con
 dec
 tent
 rita
 etis
 Vir
 qua
 nec
 pon
 uni
 tur
 quæ

ulla enim
iliandina
ac summa
um percep
Oratoribus
dit, „me
curandam
adeo in
s inde no
gerentur
atur, pa
, cum te
c judicari
, ut San
do provi
hæc ob
oplus ta
as partea
Prædicta
at, soler
Quo fact
atinorum
endit, fel
re audi
census se
e gloriam
atinorum
otissimo
lis Eccles
& si qui
t, verum
proposita
qua

quæstione clarius fese explicassent, pe- Sæcul. XV.
tendum esse; ignominiosum enim fore A.C. 1439.

ad tantas redigi angustias, ut tot tamque
evidentia Patrum testimonia haud alio
eluderentur effugio, quam cum Marco
Ephesino in arctum coacto dicendo, Græ-
corum Patrum opera a Latinis fuisse cor-
rupta, cum tamen apertissime constet, &
omnium notitia probetur, omnes istos ve-
tustos Codices ex Græcia ad Latinos
fuisse delatos, ac ab ipsis metu Græcis jam
pluribus retro sæculis descriptos.

§. XIII.

Oratio Georgii Scholarii pro unione.

Georgius Scholarius ejusdem erat cum
Bessarione opinionis, quam ser-
mone in Actis Concilii relato pluribus
confirmavit, ostenditque, nullum de-
decus esse timendum ex mutatione sen-
tentiae, quam nova, eaque clarissima ve-
ritatis agnitio postularet. In iisdem a-
ctis tres habentur orationes ab eodem
Viro plane doctissimo concinnatae, in
quarum prima summam ineundæ pacis
necessitatem demonstrat, in altera ex-
ponit media, quibus ea obstacula, quæ
unionem impedire possent, submoveren-
tur. Denique tertia exhibet planas o-

To. 13. Cone.
Gen. Labbe:
p. 573 & seq.

E e 3 mni-